

JOAN RAMIS PUJOL

Investigador i emprenedor

Humanisme El professor d'Esade Joan Ramis no ha tancat cap etapa de la seva vida professional, però n'ha obert una de nova, més creativa, més compromesa i espiritual. La posarà en pràctica a la Fàbrica Ramis, a la seva ciutat natal, Inca, al centre de Mallorca

“No hauríem de mesurar l'èxit pels diners, sinó per la creativitat”

CRISTINA ROS

Després d'informar-te de tot el que fa Joan Ramis Pujol, mentre et dirigeixes cap a Inca, al centre de Mallorca, on has quedat amb el mallorquí que és de fa dotze anys professor d'Esade al departament de direcció d'operacions i innovacions, vas pensant com és possible que encara tenguís temps i forces per recuperar l'immens edifici que durant moltes dècades fou la seu del negoci familiar, la Fàbrica Ramis, i transformar-la en un projecte del volum i la complexitat d'una fàbrica de creació que, a diferència de les que ens són més conegudes, serà de gestió privada. Joan Ramis, mentre encara està acabant el projecte Nixe III, centrat en la figura de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria i els seus estudis sobre la mar Mediterrània, publica articles, estudis i assajos sobre empresa, educació i medi ambient, a més de posar en marxa projectes d'emprenedoria social, sense ànim de lucre, amb l'objectiu de contribuir a l'increment de la sensibilitat social, cultural i mediambiental.

La Fàbrica Ramis a Inca pot estar a ple funcionament d'aquí pocs mesos. Què té aquest projecte de tota la seva experiència anterior?

M'he passat el darrer any i mig investigant la figura del que podem anomenar emprenedor sociològic espiritual. Ho he fet amb un grup de persones que reuneix Guillem Ferrer [excap de disseny de Camper i actual promotor de les jornades d'Educació per a la Vida] i que tenen com a nexa comú l'activisme social, mediambiental i espiritual. Volia entendre les seves motivacions, què és el que determina que tinguin èxit o no, com inclouen aquest activisme en el seu negoci i com aconsegueixen fer negoci. Ara ja tinc l'estudi acabat i a punt de penjar-lo a internet, com he fet amb altres.

¿D'aquesta investigació n'ha tret la conclusió que els nous emprenedors tenen aquest vessant sociològic, ecològic i també de creixement personal?

Bé, no tots els nous emprenedors es mouen en aquesta línia, però sí que és una actitud que creix entre l'emprenedoria i que a mi m'interessa especialment. Solen posar-se l'objectiu de canviar el món, un objectiu que jo crec inviable i utòpic, aquest de canviar la condició humana. Ara bé, el que sí que poden fer els emprenedors d'aquesta mena és anar canviant cadascú el seu entorn. I això és molt interessant.

¿Té res a veure aquesta investigació amb la Fàbrica Ramis?

De fet, el projecte per a la recuperació de la Fàbrica Ramis i el concepte de fàbrica de creació amb una part social –activitats que contribueixin a la millora de la societat, tallers educatius...–, una part ecològica –amb el bosc de l'Arxiduc com a

representació de la flora balear, la part de l'alimentació...– i una part de creixement personal, tot això neix de la investigació feta amb el grup de Guillem Ferrer. Estudiar aquesta línia d'emprenedoria podria dir que ha canviat la meua vida i m'ha donat noves il·lusions.

Vostè és un professor d'Esade, que crec que no és el lloc on més s'ensenya espiritualitat, compromís social i mediambiental. Semblen estudis molt més racionals.

Si pensàs només com a professor d'Esade no hauria engegat això de la Fàbrica Ramis ni la investigació d'aquesta emprenedoria sociològica i espiritual. Però la veritat és que a mi el projecte Nixe III em va fer veure el món de manera diferent. Pensi que fins no fa gaire havia treballat només racionalment. És més, diria que racionalment he fet tot el que podia fer, havia tocat sostre. Ara se m'ha obert una nova porta que em fa veure que si fins ara he fet 10, amb la nova línia i les il·lusions que m'ha donat puc arribar a fer 100. En aquest concepte d'empresa hi ha un camp de millora brutal, molt esperançador.

¿Es prepara els alumnes per a aquestes noves formes de negoci? El sistema educatiu s'està tecnificant totalment, s'ha deixat de banda l'humanisme, la creativitat i l'espiritualitat. Surten de l'etapa de formació com a maquinetes molt ben preparades per treballar a les empreses, però amb una manca clamorosa de profunditat i de valors per a la vida.

Vostè va publicar el 2014 *Buscando líderes de verdad*. ¿Com diria que és un verdader líder?

El lideratge té molt a veure amb l'honestat, amb la clarividència i amb l'autenticitat, entesa com un arrelament a uns valors, a unes tradicions i a unes conviccions. Es distingeixen bé. Quan et trobes gent que no està ben construïda es nota massa. També s'ha de dir que dels que tenen totes aquestes qualitats de líder n'hi ha molts que no hi arriben perquè els mediocres ja s'encarreguen d'apartar-los. Miri, el que destaca, molesta. El mediocre té més possibilitats de pujar perquè pacta amb altres mediocres.

¿Ens podria dir com es mesura l'èxit d'una empresa o un emprenedor?

L'èxit majoritàriament es mesura pels diners que s'han fet. Tothom s'hi enlluerna, la mirada de la societat cerca això. Jo defens que no hauríem de mesurar l'èxit pels diners, sinó per la creativitat, la capacitat de fer coses noves. Per als filòsofs clàssics l'èxit té a veure completament amb el desenvolupament humà de cadascú. Hi ha massa gent que fa molts diners sense desenvolupar el potencial propi.

Joan Ramis està rehabilitant l'edifici que va ser seu del negoci familiar a Inca, Mallorca, per convertir-lo en una fàbrica de creació. ISAAC BUJ

un concepte

AUTENTICITAT

un color

VERMELL

un arbre

AMETLLER